

K J S

King James bibeln på svenska
[Rut]

Juni 2023

Patrik Firat
www.NyaTestamentet.nu

Kapitel 1

1 Nu inträffade det i de dagarna när domarna regerade, att det rådde en hungersnöd i landet. Och en viss man från Bethlehem-Judah for för att vistas i Moabs land, han, och hans hustru, och hans två söner.

2 Och mannens namn *var* Elimelech, och hans hustrus namn Naomi, och hans två söners namn Mahlon och Chilion, efrathiter från Bethlehem-Judah. Och de kom in i Moabs land, och stannade där.

3 Och Elimelech, Naomis make, dog; och hon var kvar, och hennes två söner.

4 Och de tog sig hustrur utav Moabs kvinnor; den enas namn *var* Orpah, och den andras namn Rut: och de bodde där *i* omkring tio år.

5 Och också Mahlon och Chilion dog, båda två; och kvinnan var kvar av hennes två söner och hennes make.

6 Sedan steg hon upp med sina svärdöttrar, att hon skulle vända tillbaka ifrån Moabs land: ty hon hade hört i Moabs land hur HERREN hade besökt sitt folk genom att ge dem bröd.

7 Därför drog hon ut från den plats där hon var, och hennes två svärdöttrar med henne; och de for på vägen för att återvända till Judah land.

8 Och Naomi sade till sina två svärdöttrar, Gå, vänd tillbaka, var och en till sin mors hus: må

HERREN handla snällt mot er, såsom ni har handlat mot de döda, och mot mig.

9 Må HERREN låta er att ni må finna vila, var och en *av er* i sin makes hus. Sedan kysste hon dem; och de höjde sin röst, och grät.

10 Och de sade till henne, Visst skall vi återvända med dig till ditt folk.

11 Och Naomi sade, Vänd tillbaka, mina döttrar: varför skulle ni gå med mig? *Finns* det ännu *några fler* söner i mitt moderliv, att de må bli era makar?

12 Vänd tillbaka, mina döttrar, gå *er* väg; ty jag är för gammal för att ha en make. Om jag skulle säga, Jag har hopp, *och ifall* jag också skulle ha en make i natt, och också skulle föda söner;

13 Skulle ni vänta på dem tills de hade växt upp? Skulle ni hindra er från att ha makar för dem? Nej, mina döttrar; ty det bedrövar mig mycket för er skull att HERRENS hand har gått ut mot mig.

14 Och de höjde sin röst, och grät igen: och Orpah kysste sin svärmor *farväl*; men Rut höll sig *kvar* till henne.

15 Och hon sade, Se, din svärsyster har gått tillbaka till sitt folk, och till sina gudar: vänd du tillbaka efter din svärsyster.

16 Och Rut sade, Vädja inte till mig att lämna dig, *eller* att vända tillbaka från att följa efter dig: ty dit du går, kommer jag gå; och där du stannar, kommer jag stanna: ditt folk *skall vara* mitt folk, och din Gud min

Gud:

17 Där du dör, skall jag dö, och där kommer jag bli begravd: HERREN göre så mot mig, och också mer, *ifall något* förutom döden ska skilja dig och mig.

18 När hon såg att hon var fast besluten att gå med henne, då hörde hon upp med att tala till henne.

19 Så de två gick tills de kom till Bethlehem. Och det inträffade, när de hade kommit till Bethlehem, att hela staden kom i rörelse för deras skull, och de sade, *Är detta Naomi?*

20 Och hon sade till dem, Kalla mig inte Naomi, kalla mig Mara: ty den Allsmäktige har handlat mycket bittert med mig.

21 Jag gick ut full, och HERREN har fört mig hem igen tom: varför ska ni *då* kalla mig Naomi, då HERREN har vittnat mot mig, och den Allsmäktige har ansatt mig?

22 Så Naomi återvände, och moabitiskan Rut, hennes svärdotter, med henne, vilken återvände från Moabs land: och de kom till Bethlehem vid kornskördens början.

Kapitel 2

1 Och Naomi hade en frände på sin makes *sida*, en mäktig förmögen man, av Elimelechs familj; och hans namn *var* Boaz.

2 Och moabitiskan Rut sade till Naomi, Låt mig nu gå *ut* till åkern, och efterskärda sädesax efter *honom* i vilkens åsyn jag skall finna nåd.

Och hon sade till henne, Gå, min dotter.

3 Och hon gick, och kom, och efterskördade på åkern efter skördemännen: och hon råkade hamna på en del av åkern *som hörde* till Boaz, som *var* av Elimelechs släkt.

4 Och, se, Boaz kom från Bethlehem, och sade till skördemännen, HERREN *vare* med er. Och de svarade honom, HERREN välsigne dig.

5 Sedan sade Boaz till sin tjänare som var satt över skördemännen, Vems flicka *är* denna?

6 Och den tjänare som var satt över skördemännen svarade och sade, Det *är* den moabitiska flickan som kom tillbaka med Naomi ifrån Moabs land:

7 Och hon sade, Jag ber er, låt mig efterskärda och samla efter skördemännen bland kärvarna: så hon kom, och har fortsatt ända från morgonen tills nu, *förutom* att hon stannade en liten *stund* i huset.

8 Då sade Boaz till Rut, Hör du inte, min dotter? Gå inte för att efterskärda på en annan åker, gå inte heller härifrån, utan håll dig stadigt kvar här med mina flickor:

9 *Låt* dina ögon *vara fästa* på den åker som de skördar, och gå du efter dem: har jag inte befallt de unga männen att de inte skall röra dig? Och när du är törstig, gå till kärlen, och drick av *det* som de unga männen har dragit upp.

10 Då föll hon ner på sitt ansikte,

och bugade sig mot marken, och sade till honom, Varför har jag funnit nåd för dina ögon, att du skulle uppmärksamma mig, då jag *är* en främling?

11 Och Boaz svarade och sade till henne, Allt har blivit berättat för mig, allt *det* som du har gjort mot din svärmor efter din makes död: och *hur* du har lämnat din far och din mor, och ditt fädernesland, och har kommit till ett folk som du inte kände förut.

12 HERREN vedergälle din handling, och må full belöning bli given dig av HERREN Israels Gud, under vilkens vingar du har kommit för att lita till.

13 Då sade hon, Låt mig finna favör i din åsyn, min herre; eftersom du har tröstat mig, och eftersom du har talat vänligt till din tjänarinna, fastän jag inte är som en av dina tjänarinnor.

14 Och Boaz sade till henne, Kom du hit vid måltidsstunden, och ät av brödet, och doppa ditt *brödstycke* i vinägern. Och hon satt vid sidan av skördearbetarna: och han räckte henne rostade *ax*, och hon åt, och blev mätt, och fick över.

15 Och när hon hade stigit upp för att efterskörda, *då* befallde Boaz sina unga män, sägande, Låt henne också få efterskörda bland kärvarna, och smäda henne inte:

16 Och låt också nävar *med strån* falla ner avsiktligt åt henne, och lämna *det*, att hon må efterskörda *det*, och tillrättavisa henne inte.

17 Så hon efterskördade på åkern tills kvällen, och klappade ut det hon hade efterskördat: och det var omkring en efah korn.

18 Och hon lyfte upp *det*, och gick in till staden: och hennes svärmor såg vad hon hade efterskördat: och hon tog fram, och gav henne det hon hade sparat efter *att* hon hade blivit mätt.

19 Och hennes svärmor sade till henne, Var har du efterskördat i dag? Och var arbetade du? Välsignad vare han som uppmärksammade dig. Och hon berättade för sin svärmor hos vem hon hade arbetat, och sade, Den mannens namn hos vilken jag arbetade i dag *är* Boaz.

20 Och Naomi sade till sin svärdotter, Välsignad *vare* han av HERREN, som inte har övergett sin snällhet mot de levande och mot de döda. Och Naomi sade till henne, Den mannen *är* en nära släkting till oss, en av våra återlösare.

21 Och moabitiskan Rut sade, Han sade också till mig, Du skall stadigt hålla dig till mina unga män, tills de har avslutat hela min skörd.

22 Och Naomi sade till sin svärdotter Rut, *Det är* gott, min dotter, att du går ut med hans flickor, att de inte möter dig på någon annan åker.

23 Så hon höll sig stadigt till Boazs flickor för att efterskörda tills kornskördens och veteskördens slut; och bodde med sin svärmor.

Kapitel 3

1 Sedan sade hennes svärmor Naomi till henne, Min dotter, skall jag inte söka vila för dig, att det må vara väl med dig?

2 Och *är* nu inte Boaz av vår släkt, vilkens flickor du var tillsammans med? Se, i natt kastar han korn på tröskgolvet.

3 Tvätta dig därför, och smörj dig, och sätt på dig din klädnad, och gå ner till golvet: *men* ge dig inte till känna för mannen, förrän han skall ha ätit och druckit klart.

4 Och det skall ske, när han lägger sig ner, att du skall lägga märke till platsen där han skall ligga, och du skall gå in, och avtäcka hans fötter, och lägga dig ner *där*; och han kommer berätta för dig vad du skall göra.

5 Och hon sade till henne, Allt som du säger till mig kommer jag göra.

6 Och hon gick ner till golvet, och gjorde alldeles såsom hennes svärmor befallde henne.

7 Och när Boaz hade ätit och druckit, och hans hjärta var glatt, gick han för att lägga sig vid änden av sädeshögen: och hon kom smygande, och avtäckte hans fötter, och lade sig *där*.

8 Och det inträffade vid midnatt, att mannen blev rädd, och vände sig: och, se, en kvinna låg vid hans fötter.

9 Och han sade, Vem *är* du? Och hon svarade, Jag *är* din tjänarinna

Rut: bred därför ut din mantelflik över din tjänarinna; ty du *är* en återlösare.

10 Och han sade, Välsignad *vare* du av HERREN, min dotter: *ty* du har visat mer godhet på slutet än i begynnelsen, eftersom du inte följde unga män, vare sig fattig eller rik.

11 Och nu, min dotter, frukta inte; jag kommer göra för dig allt som du begär: ty hela mitt folks stad vet att du *är* en dygdesam kvinna.

12 Och det är nu sant att jag *är din* återlösare: dock finns det en återlösare *som är* närmare än jag.

13 Stanna kvar *här* denna natt, och det skall ske på morgonen, *att* om han vill utföra en återlösares plikt för dig, gott; låt honom *då* utföra återlösarens plikt: men om han inte vill utföra en återlösares plikt för dig, då kommer jag, *så sant* HERREN lever, utföra en återlösares plikt för dig: ligg *nu* ner intill morgonen.

14 Och hon låg vid hans fötter tills morgonen: och hon steg upp innan man kunde känna igen varandra.

Och han sade, Låt det inte bli känt att en kvinna kom in *hit* till golvet.

15 Han sade också, Hämta slöjan som *du har* på dig, och håll *fram* den. Och medan hon höll den, mätte han upp sex *mått* korn, och lade *det* på henne: och hon gick in till staden.

16 Och när hon kom till sin svärmor, sade hon, Vem *är* du, min dotter?

Och hon berättade för henne allt som mannen hade gjort henne.

17 Och hon sade, Dessa sex *mått*

korn gav han mig; ty han sade till mig, Gå inte *iväg* tomhänt till din svärmor.

18 Sedan sade hon, Sitt still, min dotter, tills du får veta hur *denna* sak skall utfalla: ty mannen kommer inte vila förrän han denna dag har fått saken klar.

Kapitel 4

1 Sedan gick Boaz upp till porten, och satte sig ner där: och, se, den återlösare som Boaz talade om kom förbi; åt vilken han *då* sade, O, där är du! Vik av, *och* sätt dig här. Och han vek åt sidan, och satte sig ner.

2 Och han tog tio män utav stadens äldste, och sade, Sitt ni ner här *med oss*. Och de satte sig ner.

3 Och han sade till återlösaren, *Den* Naomi, som har kommit tillbaka från Moabs land, säljer ett stycke land, som *var* vår broder Elimelechs.

4 Och jag tänkte meddela dig, sägande, Köp *det* inför invånarna, och inför mitt folks äldste. Om du vill återlösa *det*, återlös *det*: men om du inte vill återlösa *det*, säg mig *det då*, att jag må veta: ty förutom dig *finns* ingen *annan* till att återlösa *det*; och jag *är* efter dig. Och han sade, Jag vill återlösa *det*.

5 Då sade Boaz, Den dagen du köper marken av Naomis hand, måste du också köpa *den* av moabitiskan Rut, den dödes hustru, till att uppväcka den dödes namn på hans arvedel.

6 Och återlösaren sade, Jag kan inte

återlösa *den* åt mig, att jag inte ska fördärva min egen arvedel: återlös du åt dig *det som är* min rätt; ty jag kan inte återlösa *det*.

7 Detta *var* nu *sedvänjan* förr i tiden i Israel när det gäller återlösning och när det gäller ett byte, för att bekräfta alla ting; *att* en man tog av sig sin sko, och gav *den* åt sin nästa: och detta *var* ett vittnesbörd i Israel.

8 Därför sade återlösaren till Boaz, Köp *det* åt dig. Så han drog av sig sin sko.

9 Och Boaz sade till de äldste, och *till* allt folket, Ni *är* vittnen denna dag, att jag har köpt allt som *var* Elimelechs, och allt som *var* Chilions och Mahlons, av Naomis hand.

10 Dessutom har jag köpt moabitiskan Rut, Mahlons hustru, till att vara min hustru, för att uppväcka den dödes namn på hans arvedel, att den dödes namn inte huggs av ifrån hans bröder, och från porten till hans plats: ni *är* vittnen denna dag.

11 Och allt folket som *var* i porten, och de äldste, sade, *Vi är* vittnen. HERREN göre den kvinnan som har kommit in till ditt hus lik Rachel och lik Leah, vilka två byggde upp Israels hus: och handla du värdigt i Efratah, och bli *du* berömd i Bethlehem:

12 Och låt ditt hus bli som Parezs hus, som Tamar födde åt Judah, utav den säd som HERREN skall ge dig från denna unga kvinna.

13 Så Boaz tog Rut, och hon var

hans hustru: och när han gick in till henne, gav HERREN henne befruktning, och hon födde en son.

14 Och kvinnorna sade till Naomi, Välsignad *vare* HERREN, som denna dag inte har lämnat dig utan en återlösare, att hans namn må bli berömt i Israel.

15 Och han skall bli dig en återställare av *ditt* liv, och en försörjare på din ålderdom: ty din svärdotter, som älskar dig, vilken är bättre för dig än sju söner, har fött honom.

16 Och Naomi tog barnet, och lade det i sin famn, och blev dess

sköterska.

17 Och kvinnorna, hennes grannar, gav det ett namn, sägande, En son är född åt Naomi; och de gav honom namnet Obed: han *är* Jesses far, Davids far.

18 Dessa *är* nu Parezs generationer: Parez födde Hezron,

19 Och Hezron födde Ram, och Ram födde Amminadab,

20 Och Amminadab födde Nahshon, och Nahshon födde Salmon,

21 Och Salmon födde Boaz, och Boaz födde Obed,

22 Och Obed födde Jesse, och Jesse födde David.